

Ако неприличните средновековни изображения са били само израз на покана към паството за християнската веселба, практикувана в западноевропейските храмове чак до XVI в., а някъде и до по-късно, тогава какво ли означават изображенията на вещици, дяволи и т.н.? По-късните рисунки, на които дяволите мъкнат грешниците към ада, са, разбира се, със заплашително значение. Но какво означават рисунките с дяволи, свирещи на китари, голи жени, яхнали сладострастно козли и магарета? Какво е смисловото внушение на каменните маймуни, отдали се на разюздани танци с откровен еротичен оттенък? Има такива каменни скулптури по капителите на катедралата в Магдебург. Или барелефът с неприличните изображения над портала на известната църква „Notre Dame de Paris“, построена през уж XII в.: голи жени се сношават с магарета, козли и една с друга, това е кълбо от човешки тела и дяволи, които забавляват енорияшите с любовните си упражнения.

Ще споменем още веднъж, че в Индия свещеният еротичен култ е силно развит. Някои хиндуистки храмове са покрити от горе до долу с най-изтънчени еротични скулптури. Какво означава скулптурата, поставена на църковния портал в Ploermel, на която млада жена мами мъжа си и при това радостно се усмихва? Вж. рис. 7.19, рис. 7.21, рис. 7.22. А холандската „карикуатура“ на средновековната римска църква е показана на рис. 7.25.

Шампфлери, който посочва тези и много други рисунки и скулптури, НЕ ОТГОВАРЯ ясно и недвусмислено на горните въпроси. Но смисълът примерно на последната скулптура е напълно ясен. „Тази рисунка явно не е неуместна карикатура, а съвсем уместна табела на легален дом за любовни срещи на омъжени жени (в храма – А. Ф.)“ [544], т. 5, с. 666.

Някои факти, посочени в [544], т. 5, доказват, в че западноевропейските християнски храмове през XII–XVI в. се извършвали и бослужения, познати ни от по-късната християнска литература, но са били и публични домове. Публичният дом е тясно свързан със западноевропейската църква през средните векове. Първоначално строгото християнство от XII в. преграства в Западна Европа във вакхически и оргиен християнски култ. След отделянето на публичния дом от църквата (в Индия това единство съществува чак до XIX в.) той се превръща в полулегалното съвременно заведение. Всички описани по-горе изображения по стените и над входовете на християнските западноевропейски храмове от XII–XV в. са могли да възникнат и да съществуват смислено, докато храмовете са били места не за благочестиви размисли (както е според съвременните представи), а домове за веселие в чест на жизнерадостните „антични“ богове, където потирът за причастие е участвал и в оргиите.